

— ΜΙΑ νέα χρονιά, πολλές οι «προκλήσεις» στην εξωτερική πολιτική; Είναι έτοιμη η Ελλάδα να τις αντιμετωπίσει;

— Η εξωτερική πολιτική έχει γίνει από τα μέσα του 1992 άνευρη, υποχωρητική, χωρίς όραμα και φαντασία. Η περιεργη τακτική του να μη δυσαρεστούνε τους «φίλους και συμμάχους», έχει οδηγήσει τη χώρα μας σε αλλεπάλληλες παλινωδίες και τη βύθισε στο τέλμα της αναξιοπιστίας και του παρασμού.

— Η παραίτηση Ροζάκη εκτιμάτε ότι οδηγεί σε αλλαγή της εξωτερικής πολιτικής;

— Η εξωτερική πολιτική κατευθύνεται απευθείας από τον κ. Σημίτη, ο οποίος έχει και την αποκλειστική ευθύνη. Ο κ. Ροζάκης είναι βιασμός του οσώς όπως κλεισμάτων των εθνικών θεμάτων «εδώ και τώρα», ενώ ο κ. Παγιάλης τον «εδώ και λίγο αργότερα». Το περιεχόμενο είναι ίδιο και αλλάζει το περιτύλιγμα.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ
Ευρωβουλευτής της ΠΟΛ.ΑΝ.

Τα μεγάλα πρέπει της εξωτερικής πολιτικής

— Ποια είναι τα όρια της ενασχόλησης ή της εμπλοκής των πανεπιστημιακών στην άσκηση της πολιτικής;

— Οι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι μπορούν, υπό προϋποθέσεις, να ανεισφέρουν στη δόμηση μιας συνεκτικής πολιτικής. Η ευθύνη, όμως, των αποφάσεων και της εκτέλεσής τους ανήκει στους πολιτικούς, οι οποίοι οφείλουν να έχουν ενημερωθεί με πληρότητα και σε βάθος για τα θέματα με τα οποία είναι επιφορτισμένοι. Η άσκηση προσωπικής εξωτερικής πολιτικής, πέρα και έξω από τις ανάγκες της χώρας, έρχεται σε κατάφορη σύγκρουση με το δημόσιο αίσθημα και συχνά πληγώνει την περηφάνια του πολλών ταλαιπωρημένου ελληνικού λαού.

Συνάντηση με νόημα

■ ΦΙΛΟΙ από παλιά, παρ' ότι χώρισαν οι δρόμοι τους στην πολιτική, ο βουλευτής της ΝΔ Γιώργος Βουλγαράκης και ο ευρωβουλευτής της «Ανοιξης» Νικήτας Κακλαμάνης συναντήθηκαν σε κεντρικό καφέ και μετά από τους γιορτινούς ασπασμούς, άρχισαν τα παραύονα:

Δεν μου τηλεφώνησες να τα πούμε από κοντά όπως μου είχες υποσχεθεί, είπε ο κ. Βουλγαράκης.

Εγώ είμαι γιατρός και εσύ οφείλεις να έρθεις σε μένα, απάντησε ο κ. Κακλαμάνης ρίχνοντας το καρφί του υπονοώντας τις τραυματικές εμπειρίες του κ. Βουλγαράκη από τα συμβαίνοντα στη ΝΔ...

Όλα τα ενδεχόμενα στη ΝΔ είναι ανοικτά και οι συναντήσεις αυτού του είδους έχουν τη σημασία τους...

Ν. Κακλαμάνης

Για μια ακόμη φορά τα «Αιγάντα του Πατριάδη-μάντη».	Ανδρέας Παπανδρέου.
Τη συννοηλία του Εαρχάκου στις Βρυξέλλες με πηλιδ-τραφουίδια του Τσιτσάνη.	Η Λευιά Ζένα.
Τα γεγονότα στη Ρουάντα.	Η άνοδος των ακροδεξιών κομμάτων στην Ευρώπη - εξαιρετικά επικίνδυνη.
Χρόνος έντονον κολωνικών προβληματισμών σε ολόκληρη την Ευρώπη.	Ότι ο κ. Σημίτης είναι ο εφραστάτης της κεντροαριστεράς και του κοινοβιού ΠΑΣΟΚ - Θεέ μου!
Στην Ελλάδα εθνική αφύπνιση. Στην Ευρώπη κοινωνική επανάσταση!	Το θεατρικό έργο ο «Χορός του Θανάτου».

Εθνος
5/1/97